

- Har du röstat? Just nu så pågår fortfarande valet och än så är det inte klart vilka som får bilda regering.

Tänk er för ett ögonblick om jag imorgon bitti skulle bege mig till statsministerbostaden i Rosenbad och hävda att jag nu är statsminister.

- Då skulle säkerhetsvakterna tro att jag är helt galen. Om däremot den person som riksdagen utsett till statsminister skulle komma fram så skulle denna person släppas in.

Allt handlar om auktoritet. Oavsett vem som kommer att utses till statsminister så kommer dom andra politikerna att få finna sig i att denna person blivit satt att leda Sverige.

- Idag i vår predikotext så kommer vi få möta någon långt mäktigare än en stadsminister, nämligen Jesus och frågan som vi ska se på i Lukas 20 kommer att handla just om hans auktoritet.

I denna text så kommer Jesu motståndare tre gånger att motsätta sig hans auktoritet och styre.

- Och frågan för just dig och mig oavsett om vi är kristna eller ej är om vi ska motsätta oss eller underordna oss hans auktoritet och styre.

Vill vi vara våra egna kungar över våra liv eller ska vi följa honom?

- Låt oss gå till Lukas 20 och för att se texten i dess sammanhang så kan vi läsa från kap 19:47 och framåt.

47 Och han undervisade i templet varje dag. Överstepräster, de skriftlärdarna och folkets ledare sökte efter ett tillfälle att röja honom ur vägen,

48 men de kunde inte komma på hur de skulle göra det, eftersom allt folket höll sig nära honom och lyssnade ivrigt.

1 En dag när Jesus undervisade folket i templet och förkunnade evangeliet, kom överstepräster och de skriftlärdarna fram tillsammans med de äldste 2 och frågade honom: "Säg oss: Vad har du för fullmakt

att göra detta? Vem är det som har gett dig den fullmakten?" 3 Han svarade dem: "Jag vill också fråga er en sak. Säg mig: 4 Johannes dop, var det från himlen eller från människor?"

5 De samrådde med varandra och sade: "Om vi säger: Från himlen, så säger han: Varför trodde ni då inte på honom? 6 Men om vi säger: Från människor, så kommer allt folket att stena oss. De är ju övertygade om att Johannes var en profet." 7 Därför svarade de att de inte visste varifrån det var. 8 Jesus sade till dem: "Då säger inte heller jag till er vad jag har för fullmakt att göra det här."

9 Sedan började han berätta denna liknelse för folket: "En man planterade en vingård. Han arrenderade ut den till vinodlare och reste bort för en längre tid.

10 När tiden var inne sände han en tjänare till vinodlarna för att de skulle ge honom hans del av vingårdens frukt. Men vinodlarna slog honom och skickade i väg honom tomhänt. 11 Då sände han en annan tjänare. Också honom slog de och förnedrade och skickade i väg tomhänt. 12 Sedan sände han en tredje tjänare. Men även honom slog de blodig och kastade ut.

13 Då sade vingårdens herre: Vad ska jag göra? Jag ska sända min älskade son. Honom ska de väl ha respekt för. 14 Men när vinodlarna fick se honom, samrådde de med varandra och sade: Här är arvtagaren! Vi dödar honom, så blir arvet vårt. 15 Och de kastade ut honom ur vingården och dödade honom.

Vad ska nu vingårdens herre göra med dem? 16 Han ska komma och döda dessa vinodlare och ge vingården till andra." När de hörde detta, sade de: "Det får inte hända!" 17 Men han såg på dem och frågade: "Vad menas då med det här stället i Skriften: Stenen som husbyggarna förkastade har blivit en hörnsten? 18 Den som faller på den stenen blir sönderslagen, och den som stenen faller på blir krossad."

19 De skriftlärdade och översteprästerne ville då gripa honom på en gång, men de vågade inte för folket. De förstod att det var dem som han hade talat om i liknelsen.

20 De höll Jesus under uppsikt och skickade ut några spioner som skulle låtsas vara ärliga för att få fast honom för något som han sade, så att de kunde utlämna honom åt ståthållarens makt och myndighet. 21 De frågade honom: "Mästare, vi vet att du talar och undervisar rätt och inte tar parti för någon utan lär ut sanningen om Guds väg. 22 Är det tillåtet för oss att betala skatt till kejsaren eller inte?"

23 Men han genomskådade deras list och sade till dem: 24 "Visa mig en denar. Vems bild och inskrift har den?" De svarade: "Kejsarens." 25 Han sade till dem: "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör Gud." 26 De lyckades inte få fast honom för något som han sade inför folket utan teg, förundrade över hans svar.

27 Sedan kom det fram några saddukeer, de som förnekar att det finns en uppståndelse. De frågade Jesus: 28 "Mästare! Mose gav oss föreskriften att om någon har en bror som är gift men dör barnlös, så ska han gifta sig med änkan och skaffa barn åt sin bror. 29 Nu fanns där sju bröder. Den förste tog sig en hustru men dog barnlös. 30 Den andre 31 och den tredje gifte sig med henne, och så gjorde alla sju, men de dog och efterlämnade inga barn. 32 Till slut dog också kvinnan. 33 Så vems hustru blir hon vid uppståndelsen? Alla sju var ju gifta med henne."

34 Jesus svarade dem: "De som lever i den här världen gifter sig och blir bortgifta. 35 Men de som anses värdiga att nå den andra världen och uppståndelsen från de döda, de varken gifter sig eller blir bortgifta. 36 De kan inte dö längre, för de är som änglarna och är Guds barn, eftersom de är uppståndelsens barn.

37 Men att de döda uppstår, det har också Mose visat vid stället om törnbusken, när han kallar Herren Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. 38 Han är inte de dödas Gud utan de levandes. För honom är alla levande."

39 Då sade några av de skriftlärda: "Mästare, bra sagt!" 40 Sedan vågade de inte ställa någon mer fråga till honom.

41 Jesus sade till dem: "Hur kan man säga att Messias är Davids son? 42 David säger ju själv i Psaltaren: Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida 43 tills jag lagt dina fiender som en pall under dina fötter. 44 David kallar honom alltså Herre. Hur kan han då vara hans son?"

[Bön]

- Förra gången vi predikade från Lukasevangeliet så hade Jesus just anlänt till Jerusalem där han renade templet vilket kom att leda till väldiga reaktioner från översteprästerna och dom skriftlärda som försökte mörda honom.

I dom nästkommande tre predikningarna så kommer vi se hur Jesus befinner sig i templet där han undervisar folket.

- Och i denna situation precis som vi har sett bland politiker och journalister under valrörelsen så kommer dom religiösa ledarna att försöka sätta dit Jesus.

Jag vill under denna predikan att ni ska lägga märke till tre sådana här påhopp på Jesus där man ifrågasätter hans auktoritet och försöker få honom på fall. Varje sådant påhopp introduceras av en fråga.

- Och i Jesu svar på varje fråga så kommer vi få det belyst för oss vad det innebär att underordna oss hans auktoritet och att ha honom som kung i våra liv.

Översteprästerna, dom skriftlära och dom äldste kände att deras auktoritet var hotad så dom ställde i vers 2 frågan som är vår första punkt:

- **"Säg oss: Vad har du för fullmakt att göra detta? Vem är det som har gett dig den fullmakten?"**

Här så syftar dom på vad han hade för någon auktoritet att undervisa i templet och vad som just skett i kap 19, vad han hade för någon auktoritet att rena templet. Detta var en lurig fälla.

- Hade Jesus sagt att han gör detta genom gudomlig auktoritet så skulle dom kunna anklaga honom för att vara en falsk profet.

Om han sagt att han gör detta med mänsklig auktoritet så skulle dom kunnat anklaga honom för att vara en bråkmakare som skapade oreda och då skulle dom kunna överlämna honom i Romarnas händer.

- Jesus han svarade på ett genialt sätt med en fråga: **3 "Jag vill också fråga er en sak. Säg mig: 4 Johannes dop, var det från himlen eller från människor?"**

Ledarna trodde inte på Johannes döparen och kunde inte svara från himlen. Men samtidigt så kunde dom inte svara från människor för då riskerade dom att stenas av folket som trodde att Johannes var en profet.

- Så dom tvingades här att svara att dom inte visste vilket framställde dom i dåligt dager för folket och därmed behövde inte heller Jesus svara på med vilken auktoritet han gjorde vad han gjorde.

Det givna svaret var ju att Johannes dop kom från himlen och som en budbärare för Jesus så gjorde Jesus vad han gjorde med himmelsk auktoritet något som för oss som läsare blir tydligt genom Lukasevangeliet.

- I vers 9-19 så visar Jesus för folket hur ledarna förkastat hans auktoritet genom att berätta en liknelse och här så får också vi ställa oss frågan hur vi ska förhålla oss till honom.

Till skillnad från vanliga liknelser som ofta undervisar en princip så har vi här en så kallad allegori där dom olika delarna står för olika saker.

- En man som symboliserar Fadern planerar en vingård som i GT ofta är en symbol på Israel som t.ex. i Jes 5.

Han arenderar ut den till vinodlare som symboliserar dom religiösa ledarna och reser sen bort.

- När det är dags för att skörda så skickar han sina tjänare vilket ofta är en beteckning på profeterna i GT. Han sänder dom för att få sin del av frukten men vid tre tillfällen slås tjänarna och skickas bort tomhänta.

Och detta är det tragiska i Israels historia, hur man gång på gång förföljde Guds tjänare, profeterna.

- Slutligen sände han sin älskade Son (alltså Jesus). Denna formulering är en tydlig anspelning på orden vid Jesus dop i Luk 3:22 **Du är min Son, den Älskade.**

Denna liknelse är som en profetia där Jesus än en gång uppenbarar vad dom religiösa ledarna skulle göra med honom (Luk 9:22).

- Hur dom skulle döda honom för att själva få del av arvet.

I denna liknelse så uppenbaras vingårdens Herres oerhörda tålmod och godhet.

- Hade du eller jag varit i vingårdsherrens situation så skulle vi nog bara gett vinodlarna en enda chans när dom slog tjänarna. Men Herren är tålmodig och god.

2 Pet 3:9 säger Herren har ...tålmod med oss eftersom han vill att alla ska få tid att omvända sig och i Rom 2:4 så ser vi att det är Guds godhet som leder oss till omvändelse.

- Trots att han sänder sin Son så gör vinodlarna uppror mot honom. Alltså dom religiösa ledarna som här ifrågasätter Jesu auktoritet.

Följden av deras uppror blir att vingårdens herre förgör dessa ledare som själva försökte förgöra Sonen och sen så ges vingården bort till andra.

- Det var detta som kom att ske när Romarna år 70 förstörde Jerusalem och templet och hur ledarskapet för Guds folk kom att överlämnas i apostlarnas händer.

När lyssnarna hörde detta sa dom att det aldrig fick ske.

- Här så var Jesus som folket när han red in till Jerusalem hade sjungit om från Psalm 118:26 Välsignad är han som kommer i herrens namn

Men han är också stenen som husbyggarna (alltså dom religiösa ledarna) i vers 22 i Psalm 118 har förkastat som blivit en hörnsten.

- Han är självaste grunden och själv det nya templet. Vad har då detta att göra med oss?

Här i Lukas 20:18 så står det: **Den som faller på den stenen blir sönderslagen, och den som stenen faller på blir krossad."**

- Hur relaterar du till Jesus? Jesus hade som Simeon sa när han som bäbis bars fram i templet blivit till fall och upprättelse för många (Luk 2:34).

Lukasevangeliet var skrivet för att frambringa ett gensvar. Hur ska vi ha det? Ska vi liksom många ur folket gjorde ta emot Sonen med tro?

- Eller ska vi liksom dom religiösa ledarna förkasta honom vilket leder till fall och evigt fördärv?

Vi kan inte bara ta emot Jesus på avstånd. Hit men inte längre Jesus. Antingen så erkänner vi hans auktoritet eller så försöker vi som dom religiösa ledarna att behålla vår egen.

- Vill vi styra våra liv eller låta oss ledas av honom? Försöker vi att göra oss av med honom på vissa områden i våra liv där vi vill vara våra egna herrar?

Det finns en undervisning som sprids idag att man kan ta emot Jesus bara som Frälsare, men inte behöver ta emot honom som Herre.

- Men kära vänner detta stämmer inte. Vi kan inte ta emot en halv Jesus.

Vi måste ta emot eller förkasta hela Jesus och hur vi gensvarar till honom har eviga konsekvenser. Vad innebär det då att ta emot honom?

- Detta för oss till vår andra punkt och fråga som indirekt besvarar detta. Dom skriftlärda och överstepräster ville gripa Jesus men vågade inte för folket.

Dom höll uppsikt över honom och skickade ut spioner som skulle försöka få Jesus på fall och utlämnad till myndigheterna.

- Och är det inte det vi har sett under denna valrörelse, hur journalister och politiker försökt få andra politiker på fall genom att spionera på dom, gillra fällor och försöka få in dom i ett hörn.

Spionerna som dom skriftlärda och överstepräster skickar ut kommer på den smarta frågan i vers 22 **Är det tillåtet för oss att betala skatt till kejsaren eller inte?"**

- Nu tänkte dom att dom äntligen skulle få fast honom. Skulle han svara nej så skulle det vara samma som att göra uppror mot Rom vilket gav romarna rätten att avrätta honom.

Skulle han svara "ja," ja då skulle många ur folket vända honom ryggen till då man förväntade sig att Messias skulle rädda sitt folk från deras fiender och inte låta dom förbli under deras förtryck.

- Men Jesus genomskådade deras list och sa i v.24-25 24 **"Visa mig en denar. Vems bild och inskrift har den?" De svarade: "Kejsarens." 25 Han sade till dem: "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör Gud."**

Detta var helt lysande. Denarerna under denna tid hade en bild på kejsaren och så stod det.

- "Kejsare Tiberius, son till den gudomlige Augustus." På en del mynt så var det på andra sidan en bild på Tiberius mamma, framställd som en fredsgudina med inskriptionen "överstepräst."

För en jude så var detta ett brott mot andra budordet att inte göra sig någon bildstod eller avbild.

- Istället för att misstänkliggöra Jesus för folket så blev nu spionerna själva misstänkliggjorda för hyckleri där dom genom myntet bar på en avgudabild i självaste templet.

Dom försökte fånga Jesus i en fälla men blev själva fångade i den fälla dom berett.

- Genom att säga **Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör Gud** så kommer Jesus undan alla anklagelserna.

Om Kejsarens bild är på myntet, ge då det som tillhör kejsaren åt kejsaren.

- Även vi är kallade att ge det som tillhör myndigheterna åt myndigheterna. Kejsare Tiberius var en avgudadyrkande förtryckare vars trupper ockuperade Israel, men ändå så skulle dom underordna sig överheten.

Så länge överheten inte går emot Gud så är vi i allt skyldiga att lyda den som att betala skatter och att följa dess lagar.

- Men ytterst så står vi under en annan kung, kung Jesus. Att ta emot honom innebär att vi ger Gud det som tillhör Gud.

Och ytterst så är det allt. I Rom 11:36 så står det: **Av honom, genom honom och till honom är allting. Honom tillhör äran i evigheter, amen.**

- Abraham Kyper har sagt dom berömda orden fritt översatt till svenska: "Det finns inte en kvadrat centimeter inom hela området av vår mänskliga existens över vilken Kristus inte ropar ut, Min!"

Allt tillhör Kristus. Så att ta emot Kristus som vår kung betyder att vi är villiga att överlämnat allt till Jesus.

- Oss själva, allt vi är och har. Så låt oss ställa oss frågan: Har vi gett Gud det som tillhör Gud?

Är det något vi håller tillbaks i våra liv. Är det något som du inte är villig att ge upp där du fortfarande vill ha auktoriten?

- Är det kanske en synd som du inte släppt taget om, något område där Jesus kallar dig som du inte vill ge upp?

Låt oss alla begrunda detta och välkomna Jesus att få vara Herre över hela våra liv.

- Spionerna stod där förstummade och hade inget att säga. Då kommer det tredje försöket att sätta dit Jesus.

Denna gång så är det saddukeerna eller saduceerna som dom stavas i vissa bibelöversättningar.

- Dom var den tidens elit från vilka översteprästerna kom och som dominerade stora rådet som var det judiska folkets högsta politiska och religiösa organ under romartiden.

Saddukeerna höll sig bara till Moseböckerna och förnekade både uppståndelsen och änglarna (Apg 23:8). Och nu är det deras tur att sätta Jesus på prov.

- För att håna honom så knyter dom an till en lag i moseböckerna om en man dör barnlös hur i så fall hans bror var skyldig att gifta sig med änkan så att hon ska kunna få ett barn och därmed att mannens namn kan leva vidare.

Saddukkerna hittar på en historia om en man som dör barnlös och hur i tur och ordning hans 6 bröder gifter sig med änkan utan att någon får barn med henne och sen så dör tillslut också änkan.

- Sen så ställer dom i v.33 frågan: **Så vems hustru blir hon vid uppståndelsen? Alla sju var ju gifta med henne."**

Istället för att bli förlöjligad så visar Jesus på deras otro när han säger att dom som når den andra världen varken gifter sig eller blir bortgifta och att dom inte kan dö utan är som änglarna.

- Änglarna som Saddukkerna inte trodde på. Men till deras verkliga fråga om uppståndelsen så hänvisar Jesus dom till 2 Mos 3:6 vid stället där Gud kallar Mose vid den brinnande busken och säger till honom att han är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud.

Till detta kommenterar Jesus i v. 38 Han är inte de dödas Gud utan de levandes. För honom är alla levande.

- Varför skulle Gud säga att han är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud om dom var döda?

Så även i Moseböckerna så uppenbaras uppståndelsen från dom döda. Gång på gång så försökte dom religiösa ledarna att fånga Jesus men blev själva fångade och Jesus visar här vem som har kontrollen.

- Hur relaterar då denna del till oss? I v. 35-36 så säger Jesus: **Men de som anses värdiga att nå den andra världen och uppståndelsen från de döda, de varken gifter sig eller blir bortgifta. 36 De kan inte dö längre, för de är som änglarna och är Guds barn, eftersom de är uppståndelsens barn.**

Men de som anses värdiga att nå den andra världen.

- Detta var en varning till saddukkerna. Dom som anses värdiga kommer att uppstå.

Allt relaterar till hur man förhåller sig till kung Jesus. Om dom inte skulle ta emot honom så skulle dom inte uppstå till evigt liv.

- Vad innebär det då att anses värdiga? Handlar det om att vi ska prestera för att bli tillräckligt duktiga och förtjäna att få uppstå?
Nej!

Vi är alla ovärdiga. Hur mycket vi än försöker så kan vi inte förtjäna att få uppstå.

- Vi har likt dom religiösa ledarna syndat, vi har alla försökt vara våra egna kungar som styr våra egna liv. Vi har alla gjort uppror mot Guds goda styre likt vinodlarna.

Men Jesus han kom för att leva det liv vi inte kunde leva och dö den död vi förtjänar att dö och uppstå för att vi ska kunna uppstå till evigt liv med honom.

- Vi måste inse att vi inte är värdiga och kapitulera inför kung Jesus. Att vi ger upp, överlämnar våra liv under hans goda styre.

Det är genom att vi kapitulerar och tror på honom som vi pga. honom blir värdiga att nå den andra världen och uppståndelsen från de döda.

- Och inte bara det, texten säger att då kan vi inte längre dö utan kommer vara som änglarna och Guds barn.

Guds barn. Kan det finns något bättre. Som jordisk far så inser jag ofta hur jag brister, men tänk hur underbart att vi då får vara med vår underbare perfekta, alltingenom kärleksfulla och goda himmelska far.

- Vilken glädje. Underordna dig hans sons styre och bli välkomnad in i evig glädje.

Vi har nu sett hur Jesu auktoritet ifrågasätts och hur Jesus tystar sina kritiker, men innan vi avslutar så ställer Jesus en fråga tillbaks till dom i v. 41-44 som indirekt uppenbarar hans auktoritet:

- **"Hur kan man säga att Messias är Davids son? 42 David säger ju själv i Psaltaren: Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida 43 tills jag lagt dina fiender som en pall under dina fötter. 44 David kallar honom alltså Herre. Hur kan han då vara hans son?"**

Jesus säger inte här att han är Messias, men för oss som läst Lukasevangeliet så är det tydligt att han är det.

- För judarna så var det uppenbart att Messias är Davids son då flera skriftsällen i GT uppenbarar detta och Lukasevangeliet har flera gånger visat på hur Jesus är Davids son allt ifrån dess första kapitel och framåt och senast vi såg detta var i kap 18 då den blinde mannen vid Jeriko pekade på detta.

Men om Messias är Davids son hur kan då David kalla honom sin Herre?

- I Psalm 110:1 som Jesus här citeras så säger David, HERREN sa till min Herren.

Första gången Herren nämns så är det på hebreiska JHVH som säger till adonai (ett annat ord som översätts Herren).

- Vem är då adonai här? Det Jesus för fram är att det är Messias. I den judiska kulturen så kallade man aldrig sina barn för herre.

Så att David här kallar Messias för Herre betyder att Messias står över David. Som både Gud och människa så har Jesus all auktoritet.

- Senare i Luk 22:69 när Jesus står anklagad inför stora rådet så anspelar han på denna psalm hur han är den som kommer sitta på den allsmäktiges högra sida.

Dom skriftlärda, överstepräster, dom äldste och Saddukkerna ville inte erkänna Jesu auktoritet.

- Men Jesus han är den som profeterna vittnat om. Han är Davids Son och Davids Herre, Gud själv kommen i mänsklig gestalt.

Han är den som har fått all makt i himlen och på jorden. Han regerar och är på sin tron oavsett vem som får makten i Sverige efter detta val.

- Och den stora frågan för dig och mig är: Ska vi underordna oss eller förkasta Jesu auktoritet?

Ta emot honom som din kung på alla områden i ditt liv och låt dig ledas av honom den gode herde kungen.

[Bön]